

STANOWISKO
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 12 lipca 2018 r.

**w przedmiocie stosowania art. 111 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie
Najwyższym do sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego**

Krajowa Rada Sądownictwa zauważa, że zgodnie z art. 49 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. z 2017 r., poz. 2188 ze zm.) w sprawach nieuregulowanych w ustawie, do Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz do sędziów, urzędników i pracowników tego Sądu, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące Sądu Najwyższego. Określone w tych przepisach uprawnienia Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego przysługują Prezesowi Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Problematyka, która objęta jest normą prawną z art. 111 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2018 r. poz. 5 ze zm.) nie została uregulowana w ustawie – Prawo o ustroju sądów administracyjnych. Zastosowanie w tym względzie znajdzie zatem art. 49 tejże ustawy.

Przyjmując założenie o racjonalności prawodawcy należy uznać, że gdyby jego celem było wyłączenie zastosowania art. 111 § 2 ustawy o Sądzie Najwyższym w stosunku do sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego, to wraz z wprowadzeniem ustawy reformującej Sąd Najwyższy znowelizowano by art. 49 ustawy – Prawo o ustroju sądów administracyjnych. Alternatywnie, w ustawie o Sądzie Najwyższym wyłączono by stosowanie art. 111 § 2 w stosunku do sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego. Nie zastosowano jednak żadnego z przywołanych zabiegów legislacyjnych.